

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/124/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011021
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3118011021.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému Q. O., nar. XX.XX.XXXX v O. nad O., naposledy trvale bytom W. XXX, t. č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 02.10.2018 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.08.2018, sp. zn. 6Pp/133/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 415 ods.1 Tr.por., § 66 ods.1, ods.2 Tr.zák. sa návrh odsúdeného Q. O., nar. XX.XX.XXXX v O. nad O., o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z a m i e t a.

odôvodnenie:

Odsúdený Q. O. vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/66/2014 zo dňa 08.12.2014 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmienéčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, pričom uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/66/2014 zo dňa 29.01.2018 bolo rozhodnuté o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienéčného odsúdenia a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na výkon vyššie uvedeného trestu odsúdený nastúpil dňa 06.05.2018 a predpokladaný koniec trestu u odsúdeného sa predpokladá dňa 06.11.2018. Lehota na podanie návrhu o podmienéčné prepustenie odsúdenému plynie od 06.08.2018.

Dňa 17.07.2018 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného Q. O. o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.08.2018 po vypočutí odsúdeného uznesením sp. zn. 6Pp/133/2018 rozhodol tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona odsúdeného Q. O. podmienéčne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/66/2014 zo dňa 08.12.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/66/2014 zo dňa 29.01.2018. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona mu súd určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť prokurátor, pričom v jej písomnom odôvodnení uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím Okresného súdu Trenčín. Poukázal na hodnotenie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom zo dňa 25.07.2018, ktoré podrobne a komplexne charakterizuje odsúdeného z hľadiska jeho správania sa vo výkone trestu, kde záverom sa konštatuje, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienéčné prepustenie a neodporúča ho podmienéčne prepustiť. Dôvodom takého záveru je pomerne nepriaznivá resocializačná prognóza a riziko sociálneho zlyhania z dôvodu opakovanej trestnej činnosti. Poukázal tiež aj na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, z čoho možno usudzovať, že tieto predchádzajúce odsúdenia nemali na neho takmer žiadny

prevýchovný účinok. Okrem toho bol tiež v minulosti právoplatne odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, teda pre trestný čin, pre ktorý aj v súčasnosti vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody. Preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Okresný súd Trenčín nepostupoval totiž vecne správne, keď napadnutým uznesením podmienčne prepustil odsúdeného Q. O. z výkonu trestu odňatia slobody, hoci na taký postup neboli splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák..

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje podmienčne prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Samotný výkon príslušnej časti uloženého trestu odňatia slobody ani s pozitívnym hodnotením správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu, nepostačuje ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienčne prepustenie. Zmysel podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienčne prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienčne prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienčnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne neriadil, neprihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienčne prepustenie odsúdeného, t.j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie a súčasne možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel k preto k nesprávnemu záveru. Z hodnotenia odsúdeného Q. O., na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva okrem iného, že správanie a vystupovanie odsúdeného je v súlade s ústavným poriadkom, že aktívne sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného a jeho pracovná disciplína je jeho nadriadenými hodnotená pozitívne. Počas doterajšieho výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený, ale ani disciplinárne potrestaný. Súčasne však z hodnotenia ústavu vyplýva aj záver, že odsúdený stanovený program zaobchádzania plní len čiastočne, najmä z dôvodu len čiastočne kritického postoja k spáchanej trestnej činnosti. Jeho resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá, riziko sociálneho zlyhania je stredné, pričom za rizikové faktory možno u odsúdeného považovať najmä opakované páchanie rovnakej trestnej činnosti, voči ktorej je nedostatočne kritický a tiež nedostatočne zodpovedný postoj k plneniu svojich povinností voči svojej dcére. Krajský súd uvádza, že s prihliadnutím na osobu odsúdeného nemožno za dostatočné považovať také skutočnosti, akými sú, že odsúdený si riadne plní svoje povinnosti v súlade s ústavným poriadkom a tiež že nebol počas výkonu disciplinárne potrestaný. Podstatne odlišný a pritom negatívny charakter má však predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode, ktorý bol doposiaľ viackrát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, z čoho možno usúdiť, že predchádzajúce odsúdenia nemali na odsúdeného žiadny prevýchovný účinok. Pritom krajský súd považuje za nutné zdôrazniť, že trest ktorý si odsúdený aktuálne vykonáva, je dôsledkom spáchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia. Je teda osobou so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, pričom odsúdený mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, čo však nevyužil. Preto uvedené okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov odôvodňujú u odsúdeného záver o existencii príliš vysokého rizika recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u neho aj napriek relatívne kladnému hodnoteniu z výkonu trestu, nemožno dôvodne predpokladať, že povedie na slobode riadny život.

Na základe uvedených dôvodov preto krajský súd na podklade dôvodne podanej sťažnosti prokurátora napadnuté uznesenie zrušil podľa § 194 ods.1 písm. a) Tr. por. a nakoľko nebol dôvod na vrátenie

veci súdu prvého stupňa, sám rozhodol tak, že podľa § 66 ods.1, 2 Tr. zák. návrh odsúdeného Q. O. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol, pretože tak mal pri správnom postupe urobiť už okresný súd.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.